4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งเป็นพระสังฆาธิการผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิรวมถึงผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้เสนอต่อเวทีการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussions) เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการ ก่อนที่จะนำแนวทางที่ได้ไปสู่กระบวนการทางการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อหาข้อสรุปที่มาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพระสังฆาธิการ 333 รูปที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากทั้งหมด 2,063 รูป ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และเพชรบูรณ์

5. ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริงในสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค 4 ในการการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) พร้อมทั้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussions) รวมถึงความคิดเห็นในเชิงประจักษ์จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค 4 ใน 7 มิติ ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) และด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) พบว่า รูปแบบในการการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการในเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค 4 ควรเป็นดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการด้านกลยุทธ์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าในการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการควรที่จะ 1) ยึดถือกรอบการประพฤติปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักธรรมวินัย 2) จะต้องมีการวางยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และพันธกิจในการทำงาน และ 3) จะต้องมีตัวชี้วัดทางมาตรฐานและคุณภาพการปฏิบัติงาน

2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการด้านโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าในการบริหารจัดการของพระสังฆาธิการควรที่จะ 1) มีการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิดแบบแนวราบหรือการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม 2) ยึดถือการบริหารจัดการตามกรอบแนวดิ่งหรือยึดหลักตามสายงานการบังคับบัญชาที่สั่งการหรือมอบหมายนโยบายจากเบื้องบนลงสู่เบื้องล่างแต่ให้มีระยะที่สั้นลง และ 3) ยึดถือการบริหารจัดการแบบผสมผสานตามความเหมาะสมของสถานที่ บุคคล เวลา หรือสถานการณ์เร่งด่วน สำคัญ ฉุกเฉิน ลับหรือไม่ลับ